

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 153. Aurelianensis in Britanniam ad Ducem confugiens

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Secul. XV. A.C. 1484. jussit. Verum & ipsi supplicium oppo-
tuna fuga declinabant, compluribus e-
rum in Franciam fugientibus, ut ibide-
auxilia obtinerent.

§. CLIII.

*Aurelianensis in Britanniam ad Du-
cem confugiens.*

Cum vero conjurati, neglecto Aure-
nensi Duce, Bellojoviensem Co-
tissam supplices adiissent, Dux suae
toritatis neglectu vehementer commo-
batur, atque aliunde adversus regni
ministrationem reclamabat, eoquod Co-
tissam summa rerum potiri graviter,
lestique ferret. Hanc Ducis indigni-
nem cum Landasius comperisset, Bri-
tanniæ Duci Domino suo auctor erat
Aurelianensem datis literis de quor-
dam seditiosorum rebellione in se
certiorem redderet, eumque in Brit-
niam ad se venire rogaret, data eide-
fide, hanc itineris molestiam ubero
fructus quæstu compensatum iri. In-
stolam Aurelianensis lætus accepit,
fretus, sibi hac occasione ad nuptias
Britanniæ hærede aditum parari, se-
facili negotio tam Patris, cum prole
scula destitutus esset, gratiam, quam
liæ amorem sibi conciliaturum, nec
rato conjugio, obstitutum credebat

sæcul. XV.
A.C. 1484.

culum, quod jamjam cum Joanna de Francia contraxerat; illud enim haud gravatim dissolvendum sperabat, denique, se rebus adeo secundis auctum abs dubio Mediolanensem Ducatum, quem Sfortiani usurpaverant, recuperaturum. Hoc ipsius consilium Dunensis Comes, cui Aurelianensis plurimum confidebat, suo quoque firmabat assensu. Quocirca Dux Britanniam petiit, comitante eum non modo Dunensi Comite, sed etiam Alenfonio Duce, qui utrumque Plesis convenerat. Hos Britannus haud vulgaribus amicitiae signis excepit, non sine magna Comitissæ Bellojoviensis indignatione; verebatur enim, ne hi Principes adversus eam conspirarent; hinc quantocius Regis nomine illis præcepit, sine ullius moræ dispendio in Gallias redirent, & solemnem Regis inaugurationem, necnon Turonensibus Ordinibus comitiis interessent. Principes omnino huic mandato cedendum rati, Britannia excedunt, non sine gravi eorum mærore, præprijis vero Aureliæ Ducis, qui filiam Britanniae hæredem tenero complectebatur affectu, & jamjam reciproci amoris auspicia delibare cæperat.